

Kære formand, Kære afgangende fuglekonge, Kære skydebrødre.

At være skytte er en ære. Således kan man gennem historien høre om skytter tilknyttet kongen og adelen .

Et lille led i skyttens historie er fugleskydningen, der formentlig har sit udspring i Frankrig i 1200 tallet og bredte sig herfra til Tyskland og Holland. Dengang kalde man denne idræt papegøjeskydning – og heraf kommer udtrykket **at have skudt papegøjen**. Våbnene dengang var bue eller armbrøst.

Allerede i 1300 tallet når papegøjeskydningen til Danmark og i 1500-tallet bliver ildvåben mere almindelig ved disse skydninger.

Fra første færd var fugleskydningsselskaberne organiseret som lau, der skulle tjene til at fremme forsvarsviljen og skydeevnen hos borgerne i datidens frie købstæder, men efterhånden mistede de deres militære betydning og blev i højere grad selskabelige foreninger for byernes bedre borgerskab.

Stiftelsen af vort eget selskab i 1787 er således helt i overensstemmelse med datidens udvikling af fugleskydningsselskaber.

I Danmark er fugleskydningen på retur i 1700- tallet og første halvdel af 1800-tallet, men med skytteforeningernes opkomst i 1861 blomstrer skydeinteressen op overalt - også i de små landsogne, og mange steder begynder der at blive afholdt årlige fugleskydninger.

Danmarks ældste fugleskydningsselskab er "Det Kongelige Kjøbenhavnske Skydeselskab og Danske Broderskab". Det blev stiftet i 1334 som "Hellig "Trefoldigheds Gilde udi det danske Kompagni". Dog blev det allerede dengang betegnet som "det gamle ærværdige Selskab", men da der ikke findes kendt materiale fra før 1334, bruges dette årstal som udgangspunkt for Selskabets omfattende historieskrivning.

Efter stiftelsen af vort eget selskab i 1787 er det således naturligt, at flere Roskilde-medlemmer også enten var- eller blev medlemmer i det Kjøbenhavnske skydeselskab . En af de mere kendte var Gustav Wied.

Roskilde Fugleskydningsselskabs medlemmer udgøres af mange typer skytter. De aktive, som troligt møder op til skiveskydning på Tjørnegårdsskolen , men også de andre, der dyrker skydningen som jægere eller konkurrenceskytter. I den gamle forordning står skrevet om de admitterede medlemmer dvs dem, der ikke i øjeblikket dyrker skydningens kunst, men engang har gjort det og er parat til det igen. Fælles for alle er, at vi har **VILJEN** og den bliver vel allerbedst illustreret i skyttesangens sidste vers.

Nu stå riflen fromt i krogen,

Nu er vi alle blandt fredens mænd.

Nu vi passer ploven, bogen, nyde elskovstimen glad hos kæresten,

Men når løven skal stå prøven,

Den sig rejser stolt og knejser.

Landsoldater. Træd an. Vi vil kæmpe alle mand for vor konge og vort elskede land.

Tak for ordet.

Tom Hjorth Andersen